

شکل صداگذاری شده ۴۱ موضوع از فارسی دوم ابتدایی

بابا نان داد بابا آب داد

بخوان

کتاب روی تلفن همراه تبلت و کامپیوتر قابل ورق خوردن است

بهترین سرآغاز

بخوان

ای نام تو بهترین سرآغاز بی نام تو، نامه کی کنم باز
ای یاد تو مونس روانم جز نام تو، نیست بر زبانم
نظامی

***

ای خدای مهربان، نام تو بهترین سرآغاز برای هر کار است.
من کارهایم را با نام تو شروع می‌کنم. نام تو به من شادی و نشاط می‌دهد.
ای خدای بزرگ، اکنون که به کلاس دوم آمده‌ام، از تو سپاسگزارم؛
ای پروردگار عزیز، از تو یاری می‌خواهم تا همیشه در درس‌هایم موفق شوم.
پروردگارا، به من کمک کن تا فرزندی خوب برای خانواده‌ام باشم و برای کشور
عزیزم، ایران، کارهای خوبی انجام دهم.

کتابخانه‌ی کلاس ما **بخوان**

روز زیبای پاییزی بود، باد خنکی می وزید و هوا ملایم بود. صدای پرندگان به گوش می رسید. دانش آموزان، آرام و با نظم، وارد کلاس می شدند.
آموزگار در کلاس ایستاده بود. او با هر دانش آموزی که وارد کلاس می شد، سلام

و احوال پرسی می کرد. آموزگار از هر یک می خواست تا یک برگ کاغذ رنگی از داخل پاکت بردارد و در گروه خود قرار بگیرد. وقتی همه ی بچه ها به صورت گروهی نشستند، آموزگار گفت: «بچه های عزیز، از شما می خواهم فکر کنید و بگویید چگونه می توانیم پاسخ پرسش های خود را پیدا کنیم؟».

بچه ها در گروه خود، گفت و گو کردند و پیشنهاد خود را روی برگه هایی نوشتند. نماینده ی هر گروه آن را بلند خواند. گروه ها به رایانه، کتاب ها، مجله ها و افراد دانا اشاره کرده بودند.

آموزگار از دانش آموزان تشکر کرد و گفت: «آیا همه ی نوشته ها در رایانه، کتاب ها، و مجله ها برای شما مفید است؟».

نماینده ی گروه اوّل، گفت: «خیر، بهتر است کتاب ها و مجله های ویژه ی خودمان را بخوانیم».

نماینده ی گروه دیگر، گفت: «در آخر کتاب فارسی، نام کتاب های مناسبی نوشته شده است که ما می توانیم آن ها را بخوانیم».

آموزگار گفت: «کتاب خوب، مانند دوست خوب است که می تواند به ما خیلی کمک کند، حالا چند دقیقه با هم گفت و گو کنید و بگویید از چه راه هایی می توانیم کتاب های خوب و مفید را بشناسیم؟».

دانش آموزان با هم گفت و گو کردند. نماینده ی یکی از گروه ها گفت: «کتاب خوب را هم مانند دوست، پس از هم فکری و مشورت با بزرگ ترها، انتخاب می کنیم».

آموزگار گفت: «آفرین بر شما که خوب فکر می کنید و به درستی پاسخ می دهید. حالا فکر می کنید چگونه می توانیم یک کتابخانه ی کوچک در کلاس داشته باشیم؟».

بخوان

بخوان و حفظ کن

یارِ مهربان

دانا و خوش بیاغم	من یارِ مهربانم
با آن که بی زبانه	گویم سخن فراوان
من یارِ پند دانم	پندت دهم فراوان
با سود و بی زیانم	من دوستی هنرمند
من یارِ مهربانم	از من مباش غافل

عباس یمنی شریف

بخوان

مسجد محله‌ی ما

مردم محله‌ی ما بسیار خوشحال بودند. کار بنایی مسجد، تازه تمام شده بود. مردم می‌خواستند برای اولین بار، نماز را به جماعت در این مسجد بخوانند. مسجد چراغانی شده بود. حوض مسجد پُر از آب بود. مهدی با پدر و مادرش، گلدان‌های پُرگلی را که آورده بودند، کنار حوض قرار دادند. چند نفر هم شیرینی و شربت به مردم می‌دادند.

بعد از نماز، امام جماعت از همه‌ی کسانی که در ساختن مسجد، کمک و همکاری کرده بودند، تشکر کرد و گفت: «مسجد، خانه‌ی خداست. وقتی برای خواندن نماز به مسجد می‌آئیم، از حال یکدیگر با خبر می‌شویم و با هم فکری، می‌توانیم کارهای خوب و بزرگ انجام بدهیم».

هنگامی که مهدی با پدر و مادرش از مسجد خارج می‌شدند، مهدی رو به مادرش کرد و گفت: «من با دقت به حرف‌های پیش نماز گوش دادم. سخنان او جالب بود. من همیشه فکر می‌کردم، مردم برای نماز خواندن به مسجد می‌آیند؛ نمی‌دانستم که مسجد محله‌ی ما کلاس‌های آموزش قرآن، نقاشی، رایانه و عکاسی دارد. در آنجا کتابخانه‌ی خوبی نیز برای کودکان وجود دارد. مادر جان! من هم دلم

می‌خواهد در یکی از این کلاس‌ها، شرکت کنم و از کتابخانه‌ی آنجا استفاده کنم».

مادر و پدر، لبخندی به مهدی زدند و با هم به طرف خانه رفتند.

بخوان چغندر پُر برکت

یکی بود، یکی نبود، غیر از خدا هیچ کس نبود. پیرمرد و پیرزنی با دو نوه‌ی کوچکشان در مزرعه‌ای زندگی می‌کردند. پیرمرد هر سال در مزرعه‌اش چیزی می‌کاشت. آن سال هم تصمیم گرفت، چغندر بکارد. پیرمرد و پیرزن و نوه‌هایشان مثل هر سال، زمین را آماده کردند و تخم چغندر را پاشیدند. چیزی نگذشت که مزرعه، سرسبز شد و برگ چغندرها بزرگ و بزرگ‌تر شدند. یک روز، پیرزن خواست آتش چغندر بیزد. پیرمرد گفت: «همین حالا می‌روم و برایت یک چغندر رسیده می‌آورم».

پیرمرد به مزرعه رفت و چغندری را انتخاب کرد. بعد هم برگ‌های آن را گرفت و کشید اما چغندر بیرون نیامد. پیرمرد که خسته شده بود، پیرزن را صدا کرد. پیرزن آمد. پیرمرد برگ‌های چغندر را گرفت. پیرزن، شال

کمر پیرمرد را گرفت. با هم کشیدند و یک صدا خواندند: «چغندرک، چغندرک، آی شیرینک، بیا، بیا. بیرون بیا. از دل خاک بیرون بیا. با یک تکان، با دو تکان، با سه تکان، ...». اما فایده‌ای نداشت. چغندر از خاک درنیامد که نیامد. پیرزن، نوه‌هایش را صدا کرد. نوه‌های پیرمرد و پیرزن به کمک آن‌ها آمدند. پیرمرد برگ‌های چغندر را گرفت. پیرزن شال کمر پیرمرد را گرفت. پسرک دامن مادر بزرگش را گرفت و دخترک گوشه‌ی کت برادرش را. کشیدند و کشیدند و یک صدا خواندند: «چغندرک، چغندرک، آی شیرینک، بیا، بیا. بیرون بیا. از دل خاک بیرون بیا. با یک تکان، با دو تکان، با سه تکان، با چهار تکان، ...».

چغندر بالاخره از خاک درآمد. از آن طرف پیرمرد و پیرزن، پسرک و دخترک به زمین افتادند اما وقتی چشمشان به چغندر افتاد، از خوش حالی فریاد کشیدند: «وای، چه چغندری، شیرینکی، چقدر بزرگ، چقدر بزرگ، ... چقدر... بزرگ...!».

زودتر از آنکه فکرش را بکنید، سروکله‌ی همسایه‌های پیرمرد و پیرزن پیدا شد. همه از دیدن چغندری به آن بزرگی تعجب کرده بودند.

آن روز، پیرزن یک دیگ بزرگ آتش چغندر پخت و آن را میان همسایه‌ها تقسیم کرد؛ چه آتش خوش مزه‌ای! چه چغندر پربرکتی!

❖ درک و دریافت

۱. پیرمرد و نوه‌هایش چگونه توانستند چغندر را از دل خاک بیرون بیاورند؟
۲. چرا چغندر این قصه پربرکت بود؟

خرس کوچولو بخوان

خرس کوچولو، بارها شنیده بود که «میکروب‌ها» موجودات خطرناکی هستند. به همین دلیل، تصمیم گرفت با آن‌ها بجنگد.

یک روز، صبح زود، چوبی برداشت و به راه افتاد. در راه به یک بچه گنجشک رسید. نگاهی به او کرد و گفت: «من می‌خواهم با میکروب‌ها بجنگم. تو آن‌ها را اینجانیده‌ای؟». گنجشک جواب داد: «این طوری که نمی‌شود؛ تو باید...».

اما خرس کوچولو به بقیه‌ی حرف‌های او گوش نکرد. رفت تا به بچه فیل رسید. پرسید: «تو میکروب‌ها را این طرف‌ها ندیده‌ای؟ من می‌خواهم با آن‌ها بجنگم». بچه فیل گفت: «اگر می‌خواهی با میکروب‌ها بجنگی، باید اول دست‌هایت را خوب بشویی».

خرس کوچولو که از حرف‌های بچه فیل هم چیزی نفهمیده بود، ناراحت و بی‌حوصله

به راه افتاد. کمی بعد، خسته و گرسنه زیر درختی نشست تا استراحت کند. بالای درخت یک کندوی عسل بود. خرس کوچولو تا چشمش به کندو افتاد، خوش حال شد و از درخت بالا رفت. عسل ها را با همان دست های کشفش خورد و با خودش گفت: «حالا خیلی خسته ام. فردا می آیم و با میکروب ها می جنگم».

روز بعد، خرس کوچولو بیمار شد و دیگر نتوانست به جنگ میکروب ها برود. مادرش به او گفت: «عزیزم، اگر اول از من می پرسیدی که میکروب ها کجا هستند و چه طور می شود با آن ها جنگید، به تو می گفتم. تو باید بدانی که میکروب ها در دست های کثیف زندگی می کنند. پس برای جنگیدن با آن ها، بهتر است همیشه خود را پاکیزه نگه داری و دست هایت را قبل از غذا خوردن بشویی. حalahم باید استراحت کنی تا دوباره سالم و شاداب شوی».

حکایت

راه سلامتی بخوان

روزی پزشکی نزد پیامبر (ص) رفت و گفت: «مدّتی است که مردم برای درمان، پیش من نمی آیند و من بی کار مانده‌ام. مگر چه اتفاقی در این شهر افتاده است؟».

پیغمبر (ص) با مهربانی فرمودند: «مردم این شهر، تندرست و سالم هستند؛ زیرا به آنان چیزهایی را سفارش کرده‌ام و مردم هم به سفارش‌های من عمل می‌کنند».

پزشک پرسید: «ای رسول خدا، چه سفارش‌هایی به مردم کرده‌اید؟».

پیامبر گرامی (ص) فرمودند: «به مردم گفته‌ام، تا گرسنه نشده‌اند، چیزی نخورند. هنگام گرسنگی نیز به اندازه بخورند و پیش از سیر شدن، دست از غذا بکشند».

پزشک، کمی به فکر فرو رفت و سپس گفت: «آری، به راستی که راز تندرستی مردم، در همین است».

(بازنویسی شده از: گلستان سعدی، باب سوم)

***

* به نظر شما، چرا مردم آن شهر، همیشه تندرست و سالم بودند؟

بخوان و حفظ کن

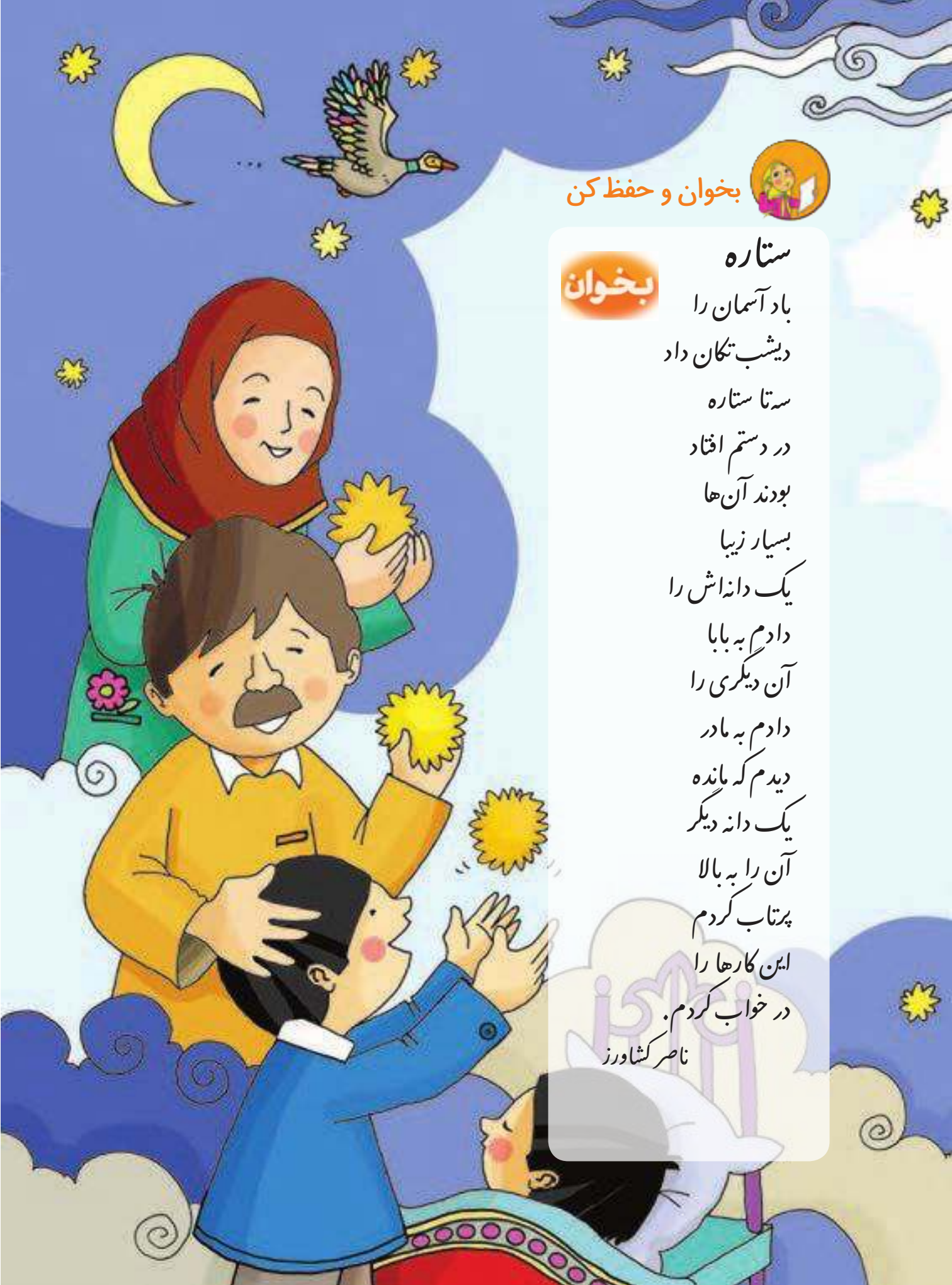

ستاره

بخوان

باد آسمان را
دیشب تکان داد
سه تا ستاره
در دستم افتاد
بودند آن‌ها
بسیار زیبا
یک دانه اش را
دادم به بابا
آن دیگری را
دادم به مادر
دیدم که مانده
یک دانه دیگر
آن را به بالا
پرتاب کردم
این کارها را
در خواب کردم.

ناصر کشاورز

مدرسه ی خرگوش ها

بچه خرگوش ها، منتظر معلم بودند. معلم با سبدِ هویج وارد شد، سلام کرد و پرسید:

«بچه ها، فکر می کنید چرا خدا به ما گوش داده است؟».

پشمالو دستش را بلند کرد و گفت: «برای اینکه صداها را بشنوم».

آموزگار لبخند زد و پرسید: «اگر گوش نداشتیم، چه می شد؟».

دُم پنبه ای جواب داد: «هیچ صدایی را نمی شنیدیم».

بچه خرگوش‌ها در سکوت،
 منتظر پرسش بعدی بودند که چشم قرمزی
 پرسید: «اگر صداها را نمی‌شنیدیم، چه
 اتفاقی برای ما می‌افتاد؟».

این بار، خاکستری جواب داد:
 «خطرهایی برای ما پیش می‌آمد؛ مثلاً،
 صدای روباه‌ها و شغال‌ها را نمی‌شنیدیم».
 برنی ادامه داد: «از خیلی چیزها هم
 لذت نمی‌بردیم؛ مثل صدای پرنده‌ها و
 سرود خواندن بچه‌ها».

آموزگار ادامه داد: «پس، داشتن

گوش‌های سالم، خیلی مهم است. بچه‌ها، آیا می‌دانید چه باید بکنیم تا گوش‌های ما سالم بمانند؟»

دُم‌پنه‌ای جواب داد: «باید از آن‌ها خوب مواظبت کنیم و همیشه آن‌ها را تمیز نگه داریم». زنگ مدرسه که به صدا درآمد، معلّم گفت: «بچه‌ها، این هویج‌ها جایزه‌ی شماست که فکر کردید و پاسخ‌های خوبی دادید».

چند دقیقه بعد، بچه‌ها گوش‌ها هویج در دست، با خوش‌حالی از کلاس بیرون رفتند.

تمیز باش و عزیز باش

حنایی پاکیزگی و نظافت را دوست نداشت، همیشه پَرهایش پُر از گرد و خاک بود. پرنده‌های همسایه، همه از بوی بد او، ناراحت بودند و از دستش شکایت می‌کردند. یک روز، حنایی داشت از کنار لانه‌ی پَرطلا رد می‌شد. ناگهان صدای پَرطلا به آسمان رفت و گفت: «وای، وای چه بوی بدی! چه شکلی! به من نزدیک نشو!».

خال خالی که همسایه‌ی او بود، گفت: «حنایی، تو چرا مثل همه، گودال آبی پیدا نمی‌کنی و خودت را در آن نمی‌شوئی؟».

حنایی، تَنَش را خاراند و گفت: «من دوست ندارم به حَمّام بروم، از شستن بَدَم می‌آید». حنایی، هر روز، به بازی می‌رفت و کثیف‌تر از روز قبل به لانه برمی‌گشت. بعد هم در لانه می‌نشست

و شروع می‌کرد به خاراندن تنش.

... کم‌کم پَرهای حنایی شروع کرد به ریختن. روزها می‌گذشت و پَرهای او، کم و کمتر می‌شد. خال خالی که همسایه و دوستش بود، خیلی غصّه می‌خورد و به او می‌گفت: «حنایی جان! برو خودت را بشوی. کم‌کم

همه‌ی پره‌ایت می‌ریزد و زشت می‌شوی».

اما حنایی به این حرف‌ها گوش نمی‌کرد، پس یک روز خال خالی، پرنده‌های همسایه را جمع کرد و ماجرا را برای آن‌ها تعریف کرد. پرنده‌ها نشستند و فکر کردند. فکر کردند و فکر کردند، تا اینکه راهی پیدا کردند.

همه با هم به لانه‌ی حنایی رفتند. بدون اینکه او بداند، فوراً او را با نوک‌هایشان بلند کردند و شروع کردند به پرواز کردن. حنایی هرچه تلاش می‌کرد و بال و پر می‌زد، فایده‌ای نداشت. سرانجام به گودال آب رسیدند و حنایی را انداختند توی گودال. او خواست از گودال آب بیرون بیاید که دوستش خال خالی را روبه‌روی خودش دید.

حنایی دوباره خواست از گودال بیرون بیاید که خال خالی با صدای بلندی گفت: «بَه‌بَه، چقدر زیبا و خوشگل شدی، آفرین، حالا زود خودت را بشوی و بیا که همه منتظر تو هستند». حنایی با شنیدن این حرف، خودش را خوب شُست. بعد هم به کمک پرنده‌های دیگر به لانه برگشت. حنایی وقتی دید همه با او مهربانی می‌کنند و به او آفرین می‌گویند، تصمیم گرفت که پس از این، زودزود به حمام برود تا همیشه پاکیزه و بیش‌همه عزیز باشد.

❖ درک و دریافت

۱. در ابتدای داستان چرا همه از حنایی، دوری می‌کردند؟
۲. برای اینکه سالم و تندرست بمانی، چه کارهایی انجام می‌دهی؟

چوپان درست کار

روزی بود و روزگاری. مردی بود که گوسفندان زیادی داشت. او آدم درست کاری نبود. اما چوپانی داشت که از گوسفندهای او نگه داری می کرد و مرد درست کار و راست گویی بود. چوپان هر روز شیر گوسفندان را می دوشید و به خانۀ صاحب گوسفندها می برد. او هم آب در آن می ریخت و شیر را دو برابر می کرد و به مردم می فروخت. چوپان هر بار او را نصیحت می کرد و می گفت: «این کار درست نیست» اما او به حرف های چوپان گوش نمی داد و لبخندی می زد و می گفت: «تو چوپانی ات را بکن و مزدت را بگیر!».

یک روز که چوپان، گوسفندان را به چرای برد، باران شدیدی شروع به باریدن کرد و سیل بزرگی به راه افتاد. چوپان برای نجات خود، بالای درختی رفت اما سیل همۀ گوسفندان را با خود برد. چوپان، نتوانست هیچ کاری بکند. ناچار، پیش صاحب گوسفندان رفت و گفت: «سیل گوسفندهای تو را برد».

مرد گفت: «من باور نمی کنم، آخر این همه آب، ناگهان از کجا آمد؟».

چوپان گفت: شنیده ای که می گویند: «قطره قطره جمع گردد، وانگهی دریا شود». این سیل، همان آب هایی است که تو در شیر می ریختی و به مردم می فروختی.

مرد با شنیدن

حرف های

چوپان در فکر

فرورفت.

بخوان

احوال پرسی

پروانه از گل
احوال پرسید.
گل گفت: خوبم.
پروانه خندید
گل، باز تر شد
باناز خوابید.
پروانه دورش
آرام رقصید.

محمود کیا نوش

بخوان کوشا و نوشا

دو پرنده‌ی کوچک در جنگلی زندگی می‌کردند. اسم یکی از آن‌ها «کوشا» و اسم دیگری «نوشا» بود. آن‌ها شبیه هم بودند و همیشه با هم پرواز می‌کردند.

روزی پدر و مادرشان به آن‌ها گفتند: «شما دیگر بزرگ شده‌اید. غیر از بازی کردن باید چیزهای دیگری هم یاد بگیرید». کوشا و نوشا، خوش حال شدند و پروازکنان، لانه‌شان را ترک کردند. آن‌ها در راه، دارکوبی را دیدند. دارکوب، پرنده‌ی دانای جنگل بود.

کوشا و نوشا از او خواستند کمی از علم و دانایی خود به آن‌ها بیاموزد. دارکوب گفت: «بسیار خوب، اما کار ساده‌ای نیست. شما باید سال‌ها تلاش کنید تا دانا شوید». کوشا و نوشا قبول کردند. دو سال گذشت. کوشا به آموختن ادامه داد اما نوشا از آموختن خسته شد. او دلش می‌خواست آزاد باشد، بازی کند و از این شاخه به آن شاخه پرد. برای همین، یک روز پرواز کرد و از آنجا رفت.

نوشا در راه به هدهدی رسید که پاکیزه، راست‌گو، امانت‌دار و مهربان بود. از هدهد خواست تا این چیزهای خوب را به او یاد بدهد. هدهد قبول کرد که به او آموزش بدهد. دو سال نگذشته بود که نوشا از این کار هم خسته شد و از پیش هدهد رفت.

این بار به طوطی سخن‌گو رسید و از او خواست خوب حرف‌زدن را به او یاد بدهد. طوطی گفت: «بسیار خوب، اما تو باید اول خوب دیدن و خوب گوش‌کردن را یاد بگیری و تمرین کنی، تا بتوانی خوب سخن‌بگویی. این کار، چند سال طول می‌کشد».

نوشا قبول کرد ولی هنوز یک سال نگذشته بود که از آموختن خسته شد. برای همین، یک روز پروازکنان از پیش طوطی رفت. او تصمیم گرفته بود، پیش پدر و مادرش برگردد. سرانجام، نوشا به لانه برگشت و دید همه از خوبی و دانایی کوشا حرف می‌زنند. کمی به فکر فرو رفت، سپس پدرش این شعر فردوسی را برایش خواند:

توانا بُود هر که دانا بُود   ز دانش دل‌پیر، بُرنا بود

حکایت

بخوان خوش اخلاقی

در زمان‌های کهن، مردی بود که اخلاق خوبی نداشت و برای هر چیز کوچکی خشمگین می‌شد و فریاد می‌کرد و همه از او دوری می‌کردند، ولی بعد پشیمان می‌شد و دلش می‌خواست خوش اخلاق باشد، اما نمی‌دانست چه کار کند.

یکی از دوستانش که پزشک بود، به او گفت: «من دارویی می‌دهم که این رفتار ناپسند و اخلاق بد شما را درمان کند».

روز بعد پزشک، کوزه‌ای پر از آب برای او فرستاد و نوشت: «هروقت خشمگین شدی، از این دارو، کمی بنوش».

آن مرد مدتی این دستور را اجرا کرد و دید دیگر مانند گذشته، خشمگین نمی‌شود و اخلاقش بهتر شده است.

روزی، نزد دوستش رفت و گفت: «آن دارویی که به من دادی خیلی خوب بود و به‌زودی تمام می‌شود، باز کمی از آن به من بده».

پزشک خندید و گفت: «در آن کوزه،

چیزی جز آب نبود و اگر فکر می‌کنی

اخلاق و رفتار شما، خوب شده، برای آن

است که هروقت خشمگین می‌شدی، برای

نوشیدن آب، کمی وقت لازم بود. همان صبر

و آرامش اندک، خشم شما را از بین برد و

اکنون خندان و خوش اخلاق شده‌ای».

***

* به نظر شما چه چیزی باعث

خوش اخلاقی آن مرد شده است؟

